

A lelkiismereti szabadság védelme pedig lehetővé teszi az egészségügyi szakemberek számára, hogy biztonságot nyújtsanak azoknak a fogyaté-kossággal vagy krónikus betegséggel élőknek, akik kiszolgáltatottnak lát-ják magukat a halállal szemben.

777blog.hu

INFORMÁCIÓK A HÉTRE

Június 17, hétfő, 7 óra: A Notre Dame rendért és iskolánkért

Június 18, kedd, 7 óra

Június 19, szerda, Szent Romuald apát: nincs szentmise

Június 20, csütörtök, 7 óra: + Andrea

Június 21, péntek, Gonzága Szent Alajos szerzetes, 7 óra

Június 22, szombat, 18 óra: + Szülők és testvérek

Június 23, Évközi 12. vasárnap, 10 óra

Iskolai szentmise miatt ezen a héten szerdán reggel nincs szentmise ká-polnánkban.

Szombaton délelőtt 10 órakor van nyolcadik osztályosaink ballagása a sportcsarnokban. 15.30 órakor pedig ugyanitt lesz az 1-7. évfolyamok tan-évváró szentmiséje.

A jövő szombaton a 18 órai szentmise előtt kivételesen nem lesz szent-ségimádás.

A jövő hétvégétől újra felújítási munkálatok kezdődnek iskolánkban, amelyek a kápolnához közeli részeket is érintik. Emiatt a kápolna hátsó bejárata lezárásra kerül, csak a középső ajtón keresztül lehet majd a ká-polnába bejönni. Akik a karzatra szeretnének menni, a portai lépcsőn tud-nak majd felmenni, s a felső kápolnai folyosón tudnak a karzatra eljutni. Alkalmanként előfordul majd, hogy főként a hétköznapi szentmisék alatt is dolgozni fognak, kérjük a Testvérek megértését! A nyári időszakban há-rom kápolnaajtó cseréje is megvalósul, amelyet a Testvérek adományaiból és iskolai támogatással tudunk elvégezni.

Kérjük a Testvéreket, hogy a nyári időszakban különleges módon is fi-gyeljék a hétköznapi szentmisék rendjét az esetleges változások miatt. Az aktuális heti hirdetések mindig megtalálhatók honlapunkon és Facebook-oldalunkon.

MINDSZENTY JÓZSEF ÁLTALÁNOS ISKOLA, GIMNÁZIUM ÉS KOLLÉGIUM – ISKOLA-LÉLKÉSZSÉG; SZENT KERESZT TEMPLOMIGAZGATÓSÁG – 8900 Zalaegerszeg, Zárda utca 25. • Email: mindszenty@martinus.hu • Honlap: mindszentyiskola.hu/iskolalelkeszseg • Facebook: Iskolalelkészség, Zalaegerszeg • Instagram: isklelkzeg

Hírnök

2024. június 16.
Évközi 11. vasárnap

Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium – Iskolalelkészség
Szent Kereszt Templomigazgatóság

Az eutanázia megtagadása evangéliumi parancs – De mivel érvelhetünk keresztényként?

Mit mondjunk azoknak, akik azt akarják, hogy vége legyen az életüknek, akik maguk akarják meghatározni haláluk módját és idejét? Az mutatja meg az értékességüket, hogy ők mit gondolnak magukról – vagy inkább az, ahogyan Isten látja őket?

Az egyik legmegrendítőbb búcsúlevelet, amit olvastam, Gillian Bennett írta. A zseniális és szókimondó nőnél, aki képzett pszichoterapeuta volt, demenciát diagnosztizáltak, és kezdte megtagadni az ebből fakadó korlátozottságot és gyengeséget – írja Ewan Goligher orvos és a Torontói Egyetem kutatója a The Gospel Coalition oldalán.

Az általa említett pszichoterapeuta végül úgy döntött, hogy véget vet saját életének, hogy elkerülje a további hanyatlás megtagadását. Döntéséről egy erre a célra létrehozott weboldalon írt. Halálának történetét és döntésének okait széles körben megvitatta a média. Szavai segítenek megérteni az eutanáziát kérő beteg nézőpontját:

„Ma dél körül végzek magammal. Itt az idő. A demencia szedi áldozatait, és én már majdnem elvesztettem önmagam. Értsd meg, hogy az öngyilkossággal nem mondom le semmiről, amit akarok. Mindössze annyit veszítek, hogy meghatározatlan számú évig vegetálhatok egy kórházban, felémészve az ország pénzét, de halvány fogalmam sincs arról, hogy ki vagyok. Mindannyian egyedi módon születünk és egyedi módon halunk meg. Tudom, mikor van itt az ideje, hogy elmenjek, és nem találok ezt ijesztőnek.”

Így nőtt meg az eutanázia támogatottsága

A honlap szerint Gillian Bennett 2014. augusztus 18-án 11 órakor halt meg férje jelenlétében. Halálának híre, és előtte közzétett megrendítő nyi-

latkozata hozzájárult ahhoz, hogy az asszisztált öngyilkosság egyre nagyobb támogatottságot kapjon a közvéleményben. Halála után egy évvel a kanadai legfelsőbb bíróság hatályon kívül helyezte az eutanáziát tiltó büntető törvénykönyvet. 2022-re Kanadában az összes haláleset 4,1 százaléka asszisztált öngyilkosság volt.

Hogyan reagáljunk a Gillianhez hasonló emberekre, akik nem találnak okot a folytatásra, akik azt akarják, hogy vége legyen az életüknek, és akik maguk akarják meghatározni haláluk módját és idejét? Tekintettel erre a „miértre”, amely annyira jogosnak tűnik a jelenlegi társadalmi környezetünkben, van-e ésszerű „miért nem”?

Gazdag, fehér, nem vallásos öngyilkosságok

Az eutanáziát kérő betegekről szóló tanulmányok megállapították, hogy általában a társadalom egy meghatározott csoportjához tartoznak: gazdag, fehér, nem vallásos emberek.

Ezt a megfigyelést néha az eutanázia támogatására idézik, mert úgy veszik, hogy ezek a betegek nem a kiszolgáltatott vagy marginalizált népeségből származnak. Eszerint az érvelés szerint nem használják ki őket, nem kényszerítik őket arra, hogy ezt az utat válasszák.

De mi van akkor, ha az eutanáziával szembeni kiszolgáltatottság inkább belülről fakad, mint külső társadalmi erőkből? Mi van akkor, ha az embereknek nincsenek meg azok az erőforrásaik, amelyeket a hit és a közösség kínál ahhoz, hogy értelmet adjanak a szenvedésnek és túllássanak rajta? Mi van, ha a sebezhetőség nem szociális, hanem inkább pszichológiai és spirituális természetű?

Döntsd el, mennyit érsz!

Az asszisztált öngyilkosság támogatói azt állítják, hogy nagyon is fontos számukra az emberi élet értéke. Ragaszkodnak ahhoz, hogy az eutanázia az autonómia tiszteletben tartásáról szól. Azáltal, hogy a személyt saját értékének forrásaként tekintjük, úgy tűnik, hogy a szenvedő személynek nagy jelentőséget tulajdonítunk.

Valójában az eutanázia nem erősíti meg az ember értékét. Amikor saját magunkat tekintjük az értékünk alapjának, elviselhetetlen súlyt kényszerítünk magunkra. Ha olyan helyzetbe kerülünk, ahol nem tudjuk vagy nem akarjuk magunkat elfogadni, akkor elveszítjük az értékünket. Ha nem vagyunk hasznunkra önmagunknak, akkor valóban haszontalanok vagyunk. Ha úgy érzem, hogy a létezésem rossz nekem, akkor valóban rossz a létezésem.

Igazi érték

Túláságosan gyengék, törékenyek és kiszolgáltatottak vagyunk a körülményeknek ahhoz, hogy az önbecsülésünk szilárd alapját képezze értékünknek és jelentőségünknek.

Pedig ezt a terhet nem kell viselnünk, mert Isten újra és újra elmondja nekünk, hogy mennyire értékesek vagyunk (Zsolt 139; Ézs 43:4; Mt 6:26; 10:29-31; Jn 3:16). Az emberi lét tragédiája mégis az, hogy hajlamosak vagyunk elfelejteni, mennyit számítunk.

Az egyik legjobb módja annak, hogy emlékezzünk az értékünkre, a közösség. Amikor mások úgy bánnak velünk, mintha igazán értékesek lennénk (pl. a barátok és a család kedves jókívánságai a születésnapunkon), akkor mi magunkat is értékesnek érezzük. Ha figyelmen kívül hagynak, elhanyagolnak vagy elfelejtenek minket, hamar kételkedni kezdünk az értékünkben. Ha nem élvezzük mások tiszteletét és méltóságteljes bánásmódját, hajlamosak vagyunk értéktelennek érezni magunkat. Ezért fontos a szeretetteljes közösség, amelyet a gyülekezetünkben is átélhetünk.

Megoldás a kétségbeesésre

Az eutanáziát úgy festik le, mint a szenvedés problémájának megoldását; azonban ez a kétségbeesés „megoldása”, amely szerint véget vetünk a kétségbeesett személynek.

Tudunk egy jobb megoldást. Az evangélium mély jelentőséget tulajdonít nekünk – és ezzel elég erőt ahhoz, hogy megtartsion bennünket az életben, a szenvedésben és a haldoklásban. A mi történetünk Isten nagy történetének részévé válik. Ez az a történet, amelyben szenvedésünkről kiderül, hogy jót szolgál, hogy értelmes, hogy számít, hogy megéri.

Ez egy boldog történet, amely elsőre túl szép ahhoz, hogy igaz legyen. A hit, a remény és a szeretet története, amely az örök életben és az örökké tartó közösségben csúcsosodik ki azzal, aki önmagának teremtett minket. Az Ő Országban felfedezzük, hogy maga Isten a mi legfőbb kincsünk. Az Ő Országban felfedezzük szenvedésünk értelmét, amely miatt minden megéri. Az Ő Országában a szenvedésünk nem haszontalan. Az Ő Országban nincs kétségbeesés.

Hogyan kellene tehát reagálnunk? Az egyház megakadályozhatja az eutanáziát a gyülekezeteinkben azáltal, hogy a keresztényeket a jó szenvedésre tanítja.

Fel kell vértéznünk a hívőket teológiai, filozófiai és lelki erőforrásokkal, hogy szembenézzenek a szenvedéssel. Tanításunkból nem szabad megspórolni a szenvedést, a betegséget és a halált. Meg kell kérnünk a választott képviselőinket, hogy ellenezzék ezt a gyakorlatot, és tartsák fenn a lelkiismereti szabadságot azon orvosok számára, akik megtagadják az eutanáziában való részvételt.

Egy nemzet törvényei tanítanak minket egyénileg is. Az asszisztált öngyilkosság legalizálása arra tanítja társadalmunkat, hogy kételkedjen az emberi értékben, és azt pusztán feltételesnek tekintse. Ennek a gyakorlatnak a betiltása emlékeztethet minket az emberi érték valódi mélységére.